

CARITAS IN VERITATE

“Caritas in veritate” “Maitasuna egian”. Hauxe da Benedikto XVI.a Asita Santuaren hirugarren entziklika. Hirurok bata beste baino mamintsuagoak ditugu. Lehenengo biak euskeratuta daukaguz euskera ederrean. Itzultzailea Luis Baraiazarra dogu. Entziklika barri honek izango ete dau beste bien zorionik? Gure meñakar idazleari osasunak laguntzen badeutso, ziur nago, baietz.

Maitasuna egian

Ezin dira, inondik inora, maitasuna eta egia, alkarren aurka jarri. Pentsamendu hau entziklikaren asieratik amaieraraino garbi agertzen da. Maitasunaren erraietan egia aurkitzen da eta egiaaren erraietan, maitasuna. Maitasuna egian txertatu eta egia mitasunean. Maitasuna egiaz beterik eta egia maitasunez gainezka.

Baieztapen biribil hau Jaungoikoagan oinarritzen dau Aita Santuak. Berau da, izan be, Maitasun eternoa eta Egia absolutua. Pertsonak be Jaungoikoaren irudi diranez, euren ernamui-netan grabauta daroez egia eta maitasuna.

Hemendik ataratzen dau Aita Santuak ondorio sakon eta pozgarri hau: “Pertsonen arteko hartuemonak beti be maitasunean eta egian sustraituta egon beharra”. Bestela ez dira giza-

tasunezko hartuemonak. Maitasuna egiaren argitan eta egia maitasunaren argitan bilatzera, gonbidatzen gaitu entziklika honek. “Egiarik bako maitasuna. sentimentalismo hutsa besterik ez da”, idazten dau Benedikto XVI.ak.

Arazo soziala

Entziklika honen ardatza gizarteko arazo soziala da. “Caritas in veritate in re sociali” Aita Santuaren esanetan. “Arazo soziallean, maitasuna egian”. Paulo VI.ak argitaratutako “Populorum progressio” entziklikaren 40. urteurrena izan dau kontuan Benedikto XVI.ak bere entziklika barrian.

“Populorum progressioren” laburben eder bat dakar. Honetaz, holako laburpenik nik neuk ez dot inon ikusi. Batzuetan Paulo VI.aren entziklikaren kantu zoragarri bat dirudi. “Rerum novarum” famatuaren pareko jarten dau hogeigarren aldiko mendean. Beti be analisi sakon bat eginez. “Populorum progresio”ren iturria Vatikanoko II.ean aurkitzen dau “Gaudium et spes” dokumentuan ain zuzen be. Montini Aita Santuaren pentsamendua osotzeko haren beste dokumentu batzuk be, hartzen ditu gogoan. Esaterako, “Octogesima adveniens”, “Humanae vitae” eta “Evangelii nuntiandi” agiri sonatuak. Azken baten, Pablo VI.aren ideia nagusiak. Pertsonen aurrerakuntza integrala izan behar dau. Gorputzaren eta espirituaren balioak baztertu barik. Beti be trazezendentziari zabalik dagozan pertsonak suposatzen ditu “Populorum progressio” entziklikak.

Globalizazioa

Nahiz eta “Populorum progressio” idatzi zanetik hona hobekuntza handiak izan munduan, orduko arazo gordinak hor diraeu tamaez oraindino. Esaterako, gosea, analfabeismoa, izurriteak, demokraziarik eza hainbat lekutan, nazino pobreen eta aberatsen arteko leize-zulo beldurgarria eta abar.

Baina gaur egun, gauzak asko aldatu dira munduan. Arazo sozial barri honeek ditu aztergai Benedikto XVI.ak. “Globalizazioa” deritxon berbagaz laburbiltzen ditu Aita Santuak gure arazo sozial desberdinak. Paulo VI.aren denporan, gehien bat naziño baxotxa ia bakarrik saiutzen zan bere problemak konpontzen. Gaur ez da holakorik gertatzen. Naziñoak bata bestearen menpean bizi dira. Mundu guztiak, “auzo global” bat dirudi.

“Merkatu-Globalizazioa” berez ez da gauza ona ez txarra. Zelan konpontzen diran arazoak, hortxe dago gakoa. Horretan dihardu Aita Santuak bere entzikliaren bigarren zatian. Horretarako beharrezko ikusten dau gizartean “humanismo” integral barri bat. Pertsona salbatzea da oso-osoan, gorputz eta arima, arazo zozialen bihotza eta helburua. Ez da nahikoa, bada, teknologiak eta ekonomiak dakazan aurrerakuntzekin. “Superaurrerapen ekonomikoak” moralki azpigaratzera bagaroaz, kontuz! Jaungoikua da, azken baten, pertsonen eskubide guztien euskarria edo bermea.

“Maitasunaren eta Egiaren” ildotik “globlizazioa” gizabide-tu beharrea aurkitzen da. Horixe da “Caritas in veritate” entziklikaren erronka ozena eta larria. Baina, aldi berean, errealismoz eta konfiantzaz beteriko erronka egiten deusku Benedikto XVI.ak.

A. Olea